

EMENDA DE TOTALIDADE Á TESE POLÍTICA DA IIª AN DE ANOVA

INTRODUCCIÓN

Na Iª AN celebrada en xuño de 2013 a afiliación de Anova reafirmouse no consenso da ANC do 14 de xullo 2012 considerando suficiente a definición política de Anova que, por resumir, é

*Unha organización política nacionalista comprometida coa liberación nacional e a transformación social **por e para o pobo galego** e guiada polos seguintes principios: Galiza é unha nación; democracia participativa e paritaria; modelo social en defensa dos intereses populares; auto-organización; antiimperialismo e paz mundial; feminismo e antipatriarcado; igualitarismo; loita contra todo tipo de discriminación; sustentabilidade ecolóxica e social; defensa da nosa lingua, extensa e útil; defensa dos dereitos relativos á cultura popular dixital, e laicismo e republicanismo.*

Carácter colonial de Galiza e liberación nacional e social como dúas caras da mesma moeda que non poden darse unha sen a outra.

As concrecións e actualizacións estratéxicas acordadas por consenso na I AN foron atinadas aínda que pendentes de poñer en práctica en moitos casos: priorizar a formación da afiliación; adquirir unha linguaxe común para non caer nas prácticas da vella política que reproduce no seu interior a división do traballo entre os que saben, deciden e mandan e os que non saben, obedecen e traballan; vacinar Anova contra **a cultura da aristocracia da militancia** e facer innecesaria a pertenza ou conformación de colectivos que non sexan a propia ANOVA, son aínda tarefas pendentes nas que se ten andado pouco, nada, ou mesmamente se ten retrocedido.

As 40 propostas programáticas, **que se reproducen ao final**, sinalan os eixos centrais da actuación política e seguen a acoller as demandas da maioría social da nación cidadá á que nos propuxeramos servir.

Xa na Constituínte analizáramos o contexto mundial, europeo e galego afirmando:

- 1. Que estamos ante a fin dun ciclo histórico tanto a nivel mundial como europeo tras catro décadas de imposición de políticas económicas contrarias ás maioría sociais, que desmantelaron o modelo do estado do benestar e provocaron a maior crise económica, social e política do capitalismo.*
- 2. Que esta fin de ciclo se manifesta tamén no Estado Español no esgotamento do modelo político denominado da “transición”, manifestado na gravidade da crise económica, no descrédito da forma monárquica, da subordinación á Igrexa Católica, e da defensa dos intereses oligárquicos que o Estado ampara nos eidos da Política, a Economía, a Xustiza, etc. O Estado das Autonomías resulta manifestamente incapaz de acoller a realidade plurinacional para a que cada vez máis constitúe unha pexa aferrolladora.*
- 3. Que a actual crise afecta a todos os ámbitos da vida por estar motivada principalmente por unha crise de recursos enerxéticos, nomeadamente o petróleo, tal e como recoñece Axencia Internacional da Enerxía. A sociedade occidental vertebrouse nos últimos cento cincuenta anos coa realidade de poder consumir cada vez máis enerxía, mais aquí en diante a realidade é que vai haber cada vez menos recursos enerxéticos non renovábeis, polo tanto a nosa organización vertebrará as súas propostas de futuro na aceptación desta realidade cara unha Galiza post-petróleo.*

Na altura de hoxe, a situación europea, estatal e galega so ten mudado no aumento do espolio

da maioría social, no agravamento da crise institucional e política do Estado e da Autonomía Galega.

Na Galiza e no Estado ten aumentado o descontento cidadán e a conciencia do apodrecemento do Réxime da IIª Restauración e da democracia secuestrada pola plutocracia. Mesmo na España estrita colleu corpo o discurso da necesidade de recuperaren a soberanía cidadá.

A FRONTE AMPLA CÍVICO-POLÍTICA NA GALIZA E NO ESTADO

A consideración de que ningunha organización política por si mesma nin todas as forzas rupturistas xuntas eran suficientes para derrubar o Réxime e construír unha democracia real co recoñecemento de Galiza como nación soberana motivou a proposta de Anova de setembro de 2013 facendo un chamado a **unha fronte ampla non excluín**te na Galiza e no Estado para as eleccións europeas.

Aquela proposta abortou na Galiza polo partidismo do BNG e EU e se cadra por algún erro noso tamén. Mais a responsabilidade fundamental está en quen se negou a falar cos non nacionalistas e quen puxo por riba de todo os seus compromisos coa matriz IU, porque coidaba ía capitalizar en exclusiva o descontento na España estrita.

O nacionalismo e a esquerda seguen tanto ou máis fragmentados e febles ca hai un ano e os movementos sociais son febles ou non son quen de romper o acantonamento sectorial no que naceron.

Os discursos partidarios, aínda que modulados pola situación que lles criou a irrupción de Anova primeiro e agora de Podemos, seguen a ser os mesmos. Os movementos sociais, salvo excepcións, tampouco dan mostra de maior vitalidade nin de plantexarse dar o paso á política.

A necesidade de FA segue a ser tanta como hai un ano. Tanto social como político-electoral.

Para enfrontarse con éxito ao Réxime, rematar co secuestro da democracia polos especuladores e construír unha democracia auténtica sobre a base da realidade plurinacional do Estado, compre toda a forza da cidadanía agredida e no noso País, como colonia interior, abrangue por suposto a traballadores e traballadoras de todo tipo pero tamén ao empresariado que sexa consciente de que a economía de casino que nos domina rematará por terminar con el e coa propia existencia de Galiza como tal. O Proxecto Común dos anos 90, que catapultou ao BNG a segunda forza política, foi daquela un exemplo da FA que compre construír aínda que hoxe non será nunha única organización nin tarefa só das organizacións políticas.

O obxectivo central que debe e pode nuclear a unidade de acción para o éxito, ten que ser **a defensa dunha democracia real auténtica**. Trátase de lograr a unidade de acción na defensa dos dereitos democráticos: fronte á ditadura dos especuladores financeiros **é preciso impoñer o poder de decisión da cidadanía incluído loxicamente o dereito das nacións a decidir**. Esta é a batalla que está a dar a sociedade civil de Catalunya fronte ao nacionalismo español e a plutocracia.

Galiza se non une forzas pouco poderá contribuír a mudar o Réxime que a nega e que empobrece á súa cidadanía. Galiza non pode repetir os erros da Transición e ficar ausente do proceso constituínte que de seguro de vai abrir.

A cidadanía é consciente coma nunca de que as políticas do Réxime están liquidando os servizos públicos - sanidade, educación, servizos sociais, dereitos laborais, protección ao

desemprego, xubilación – e comeza a percibir que os recortes de dereitos e liberdades ameazan a súa capacidade de reacción fronte ao capitalismo que os trata coma fichas de xogo. Hai condicións para gañar un futuro mellor pero tamén hai o risco de que siga campando o ultraliberalismo e nos leven a situacións como as que viviu Latinoamérica nos anos 90. O descrédito que teñen os partidos do Réxime, que tratan de estender a calquera outra organización política, xoga a favor deles.

Ao noso favor, o 99% só temos a nosa forza se somos quen de unirnos. E a unidade só semella verosímil feita directamente pola cidadanía: cidadáns e cidadás, pertencen ou non a partidos, organizados en pé de igualdade. **A unidade cidadá non debe ser contra os partidos pero tampouco dos partidos.** O papel que debemos facer é o de alentar e apoiar candidaturas de unidade cidadá, pero participando a título individual.

ACORDAMOS

Manter e poñer en marcha os acordos políticos da Iª AN, que seguen pendentes na súa maioría, e, para a acción inmediata, o que segue:

- 1. Cumprir o compromiso electoral de AGE, rematando coa incapacidade de Anova para apoiar ao GP, fornecéndolle **iniciativas que transformen o noso programa electoral nas medidas que tomaríamos se estivéssemos no Goberno da Xunta.***
- 2. **Facer público que Anova – Irmandade Nacionalista valora que non é o momento de concorrer ás eleccións como organización, nin soa nin en coalición, apostando pola unidade cidadá. A eses efectos apoia:***
 - **Candidaturas que sexan radicalmente democráticas, que acepten a pluralidade e estean abertas tanto na elaboración do programa como na designación de candidatas e candidatos.***
 - **Candidaturas que se comprometan a traballar sometidas ao mandato da cidadanía que os promoveu, mesmo coa posibilidade de revogación.***
 - **Apostar porque as candidaturas locais unan forzas a nivel galego cun programa galego común.***
 - **Apostar pola única fórmula congruente co anterior e posíbel para concorrer ás deputacións: legalizar un partido político instrumental do que sexa dona a cidadanía e non acollerse á cobertura de coalicións ou partidos preexistentes como garantía da prevalenza cidadán neste proceso.***

Galiza, setembro de 2014.

ENGADIDO:

Propostas programáticas da Iª Asemblea Nacional:

Propostas programáticas.

Os grupos de traballo nacionais deberán desenvolver programas de actuación que serán abordados e acordados en conferencias de Anova

A Coordinadora Nacional tamén promoverá, periodicamente, Conferencias Políticas Abertas, xa sexan presenciais ou telemáticas, monográficas, sectoriais ou multidimensionais, co fin de fomentar o debate socio-político e axudar a definir as súas estratexias nos diferentes eidos e desenvolver programas de actuación sobre a base das propostas programáticas.

Contra o espolio

1. Auditoría da débeda pública que en boa medida é ilexítima, compromiso de non aportar fondos públicos para viabilizar entidades bancarias, e esixir responsabilidades penais aos xestores destas entidades. Constitución dun sector financeiro público ao servizo da cidadanía galega e apostar pola reversión das caixas de aforro á súa natureza orixinal de entidades non capitalistas de economía social e dar

apoio a iniciativas de banca ética e democrática.

2. Reversión ao dominio público das concesións feitas ao sector privado en materia de infraestruturas, recursos, bens e servizos estratéxicos que poidan ser interpretados como de interese público ou común.

3. Oposición frontal ás concesións mineiras espoliadoras que para o exclusivo interese das multinacionais está a favorecer o PP deturpando o medio os nosos recursos naturais.

4. Regulación pública vía taxación dos mercados, intermediarios, fluxos financeiros e movementos de capitais, con especial rigor no tocante ás operacións especulativas.

5. Control democrático da política monetaria hoxe nas mans dos “técnicos” do BCE.

6. Todos os organismos públicos utilizarán e desenvolverán todo o software con licenzas libres, facilitando e fomentando deste xeito o seu coñecemento a toda sociedade.

7. Todos os organismos públicos estarán obrigados a fornecer os seus datos en réxime aberto nos formatos máis estándares posibles para cada momento.

Defensa do noso

8. Recoñecemos o determinante papel da diáspora galega, nos momentos máis negros da nosa historia, na defensa da nosa identidade como pobo e por xustiza e equidade comprometémonos a garantir os seus dereitos cidadáns.

9. Defensa activa contra a desaparición da identidade galega, contra o exterminio planificado da nosa lingua, o deterioro da nosa paisaxe, o abandono do noso patrimonio cultural e a deturpación da nosa historia.

10. O discurso lingüístico de Anova será en positivo a pesar das dificultades, vendo a lingua como

fenómeno social e máis unha cuestión de clase. Favorecerase o protagonismo social nos procesos de normalización da lingua e pularase polo monolingüismo social en galego atendendo á nosa pertenza

ao sistema lingüístico galego-portugués.

11. A lingua galega é o noso idioma nacional. O feito de termos un idioma propio é nota esencial e imprescindible para a caracterización como nación do noso país, Galiza. Por todo isto, a subsistencia da nosa identidade nacional pasa necesariamente pola defensa da lingua galega contra toda agresión constitutiva de imperialismo lingüístico; nomeadamente, é urxente a loita contra a xa secular colonización española, que se fai evidente, tamén, no eido idiomático, poñendo mesmo en perigo o futuro da nosa lingua. En consecuencia, compre que Anova loite pola plena normalización lingüística deste país que pode ser designado como Galicia ou como Galiza. Daquela, dende Anova debemos realizar toda caste de accións encamiñadas á consecución dunha sociedade monolingüe; unha sociedade baseada en conquistar a harmonía entre, por unha banda, o respecto a tódalas linguas extranxeiras e culturas do mundo, e, por outra banda, a superación da diglosia e o autoodio que están a asulagar ó noso pobo, despois de tanto tempo de ocupación española. Nembargantes, sempre, como formación política de esquerda e antisistema, Anova debe ter presente a estreita relación entre a defensa do idioma e a loita de clases. Neste senso, compre decatármolos e lembrar que foron os usos lingüísticos das clases populares quen fixeron posible a fermosa miragre da supervivencia da lingua galega, fronte a un sistema que teima no seu intento de nos facer analfabetos no noso propio idioma.

12. Anova entende que o ensino público debe ir aplicando progresivamente metodoloxías de inmersión en galego, que demostraron a súa eficacia no contexto educativo doutras linguas minorizadas.

13. Anova apoiará experiencias de ensino cooperativo popular que teñan o galego como lingua de inmersión.

14. Anova apoiará e promoverá activamente a incorporación do ensino da lingua portuguesa en todos os niveis de ensino público regrado.

15. Anova fomentará as medidas necesarias para conseguir a recepción aberta en territorio galego dos medios audiovisuais lusófonos en xeral e portugueses en particular co obxectivo de tornar familiares nos ouvidos dos galegos e galegas outros acentos da nosa lingua.

16. Defensa do ámbito informativo galego con medios de comunicación non sometidos aos poderes políticos e económicos, senón ao control social. Os medios de comunicación públicos de Galiza, especialmente no que concerte á RTVG, son instrumentos imprescindibles para a nosa articulación nacional e para a creación, desenvolvemento e difusión de universos simbólicos e tamén para a normalización da lingua galega e todas as nosas expresións culturais e artísticas. Apoio aos medios de comunicación comunitarios e de proximidade, xa que é unha forma de independencia dos intereses que manexan actualmente os medios de comunicación.

17. Soberanía alimentaria e enerxética. Sustentabilidade ecolóxica e social. Anova é consciente de que o crecemento económico ilimitado é irracional e imposible nun planeta finito. Anova valorará desde xa diferentes opcións.

18. Ordenación territorial e urbanística con criterios sociais e ecolóxicos, buscando o reequilibrio territorial, recuperando as formas de poboamento tradicionais e humanizando os núcleos urbanos.

19. Apoio ao desenvolvemento do rural, e en especial ao problema demográfico, criando factores que axuden á fixación da poboación.

20. O dereito a unha vivenda digna e axeitada como un dereito universal.

21. Eliminación dos privilexios que en materia económica goza a Igrexa Católica ou calquera trato de favor a calquera outra que se poida dar no futuro.

Igualdade e dereitos sociais

22. Reivindicamos o establecemento e fortalecemento dun Marco Galego de Relacións Laborais que desenvolva e potencie a Negociación Colectiva, a solución de conflitos, a Formación Profesional, a contratación e a participación sindical nas empresas, garantindo: a estabilidade e seguridade no emprego, a redución da xornada laboral, a cobertura do paro e das xubilacións, a participación equitativa da forza de traballo no valor engadido e o incremento sustentábel da produtividade. Derrogación das sucesivas reformas laborais que vaian en deterioro dos dereitos laborais. Democratización da empresa regulando a participación e a igualdade de xénero das persoas traballadoras na súa

dirección e xestión.

23. Promover un sistema de Servizos Sociais público, de calidade e atención integral. Suprimir gradualmente concertos con entidades privadas e recuperar a xestión de centros de titularidade pública, actualmente en mans da iniciativa privada.

Implantación dunha renda social básica, de carácter universal, que garanta a subsistencia cun mínimo de dignidade.

24. Igualdade real de mulleres e homes en todos os eidos. Implantación de medidas para a erradicación da violencia machista. Repartición do traballo, tanto remunerado como non remunerado, partindo da igualdade de oportunidades entre mulleres e homes. Redución do xornada laboral, tanto para repartir o emprego como para conciliar a vida laboral e extra- laboral.

25. Defensa do dereito das mulleres a decidirmos no noso propio corpo e a vivirmos libremente a nosa sexualidade. Respecto aos nosos dereitos sexuais e reprodutivos. Defensa do aborto libre, público e gratuíto. Eliminación da obxección de conciencia na sanidade pública.

26. Defensa dos dereitos da infancia e da xente maior. Potenciar e ampliar a lei de dependencia e outras ferramentas que permita unha vida digna e propia a este colectivo.

27. Defensa dos dereitos dos animais. Prohibición de espectáculos con sufrimento animal, degradación dos mesmos e das persoas asistentes.

28. Garantir os dereitos da comunidade LGTB.

29. Defensa innegociable dun sector público forte, que garanta o acceso á sanidade, o ensino, as prestacións, e servizos sociais, baixo os principios de calidade, responsabilidade pública, universalidade, equidade e gratuidade, e que garanta e preste os servizos de coidados das persoas, relacionados tanto coa infancia, coas persoas maiores e todos os demais servizos de atención á dependencia, establecendo todos estes recursos como dereitos subxectivos.

30. Medidas para regularizar a situación das persoas migrantes e para garantir a plena igualdade de dereitos co resto da poboación.

31. Combate á profesionalización da política institucional e rexeitamento da súa centralidade no espectro da loita política. Neste sentido, os nosos e nosas representantes institucionais han predicar co exemplo da súa conduta.

32. Anova propugnerà e defenderá un sistema electoral xusto, equilibrado e proporcional puro, tanto nas institucións nas que esteamos presentes, como nos ámbitos nos que traballemos. Un sistema que recolla fielmente o postulado 1 persoa 1 voto con igual peso no resultado.

Promoverase e defenderase o establecemento de todo o territorio galego como circunscrición electoral única nas eleccións a parlamento galego, ao congreso dos deputados e calquera outro proceso no ámbito estatal, así como oposición frontal a toda medida que se pretenda tomar tendente á diminución dos representantes institucionais en calquera ámbito electoral.

33. A nosa actuación neste marco institucional que combatemos hase realizar cun dobre obxectivo: por unha banda, o apoio á creación dun poder popular galego forte e, por outra, o baleirado de competencias reais das actuais institucións, a súa substitución gradual na práctica por ese novo tecido participativo e soberano. Así, as medidas guía do noso labor institucional hanse asentar en dous puntos:

A) A creación de Consellos de Barrio e de Parroquia con poder de decisión vinculante nas políticas que lles afecten e aos que se lles ceda unha parte fixa dos orzamentos para a súa administración directa pola veciñanza.

B) A aposta pública, clara e coherente por unha reorganización da administración local e provincial baseada no agrupamento e a disolución dos concellos nas nosas comarcas históricas e na eliminación de deputacións, goberno civil, provincias ...

Solidariedade económica e desenvolvemento

34. Reforma tributaria para restablecer unha fiscalidade progresiva, nomeadamente sobre os tramos elevados de ingresos e patrimonios privados, a prol dunha indispensable política redistributiva de benestar social, encamiñada a garantir as condicións materiais da liberdade.

35. Peche de paraísos fiscais e rexeitamento de medidas de amnistía fiscal. Rebelión cívica contra as medidas de organismos non democráticos como os Institutos Financeiros Internacionais (por exemplo BCE, BM, FMI etc.). – Establecemento de medidas legais e mecanismos contra a corrupción.

36. Políticas de defensa do sector labrego, revitalizando as pequenas e medianas explotacións, garantía de prezos xustos, apostando pola recuperación dos ecosistemas agrarios e a sustentabilidade económica, impulsando a ordenación do territorio e a fixación de poboación no medio rural. Políticas análogas para o mundo mariñeiro e a beiramar.

Ningunha das políticas agrarias das últimas décadas foi quen de frear o etnocidio do rural galego. Entendemos este como un dos meirandes problemas aos que nos enfrontamos. Os valores materiais e inmateriais da Galiza rural son necesarios, mais tamén son alternativas para camiñar a un outro modelo de sociedade cooperativa, xusta, sustentábel, autoorganizada, autoxestionada e, ao cabo, desmercantilizada e marcadamente anticapitalista.

37. Políticas de promoción e equidade económica, fiscal, social e laboral para as formas de traballo autónomo e de pequenas empresas, con fíncapé nas formas cooperativas e de economía social. E fomento decidido das políticas, no contexto actual, de creación de emprego baseadas nos postulados anteriores.

38. Ordenación do sector comercial a prol da revitalización racionalizada do pequeno e mediano comercio fronte ao grande capital comercial, impulsando a necesaria reforma do marco normativo do sector. Rexeitamento de grandes superficies comerciais que non obedecen na meirande parte das veces máis que a intereses urbanísticos, financeiros e especulativos que nada teñen que ver co interese xeral e por contravir no desenvolvemento do comercio tradicional.

39. Anova apoiará calquera iniciativa a favor da racionalización horaria, por razóns de saúde, de aproveitamento enerxético e de homologación horaria co noso ámbito xeográfico-cultural.

40. Anova pensa que o acceso a fondos públicos por parte das empresas con sede na Galiza deberá estar condicionado pola co-utilización ou utilización exclusiva da lingua galega en calquera das súas ortografías, no seu ámbito interno e externo.

Santiago de Compostela, 8 e 9 de xuño de 2013.